

Tweede Kamer der Staten-Generaal
Vaste Commissie voor VWS
Postbus 20018
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Onderwerp

Begrotingsbehandeling VWS 11 december

Datum	Referentie	Inlichtingen bij	Bijlagen
5-12-2017	17-0338/NH/HvB	Noortje Hermsen, n.hermsen@iederin.nl	

Geachte leden van de Tweede Kamer,

Volgende week spreekt u over de begroting van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport voor 2018.

Na drie jaar hervormingen en decentralisaties krijgen mensen met een levenslange en levensbrede beperking (LG/VG/ZG/CZ) niet altijd de zorg en ondersteuning die nodig is.

Sinds 2015 hebben ze te maken met een reeks wetten waaruit zij hun zorg en ondersteuning bij elkaar moeten zien te sprokkelen (Wmo, Wlz, Zvw, Jeugdwet). Het ontbreken van heldere samenhang tussen die wetten maakt het regelen van zorg uitermate ingewikkeld voor mensen. Wat zien we in de praktijk? Mensen met een levenslange en levensbrede beperking worden van het kastje naar de muur gestuurd, ze lopen op tegen onnodige bureaucratie, wachtlijsten en gebrekkige indicaties. Extra ingewikkeld wordt het voor deze mensen als ze ook nog een beroep moeten doen op de Participatiewet, Wet Passend Onderwijs of andere regelingen die meedoen in de maatschappij mogelijk moeten maken. Mensen raken verloren in het samenspel tussen deze wetten.

Het doel van de hervormingen was juist zorg dichtbij, op maat en gericht op participatie. Voor mensen met een levenslange en levensbrede beperking voldoet geen van de (zorg)wetten aan die belofte. Wetten en regelingen staan in ontwerp én uitvoering te weinig ten dienste van mensen.

Deze problemen zijn niet nieuw en zijn eerder door rapportages van Ieder(in) en ander patiënten- en gehandicaptenorganisaties onder uw aandacht gebracht. Wij doen een dringend beroep op u om deze signalen serieus te nemen en ermee aan de slag te gaan.

We vragen voor de volgende vier punten uw aandacht.

1. Kom met één passende regeling voor mensen met een levenslange en levensbrede beperking

Er moeten concrete stappen gezet worden om het systeem minder ingewikkeld te maken en om sneller tot écht passende zorg te kunnen komen voor mensen met een levenslange en levensbrede beperking. Passende zorg, op maat, deskundig geïndiceerd, met zoveel mogelijk eigen regie en gericht op meedoen naar wens en vermogen.

- *We verzoeken u de minister te vragen welke mogelijkheden hij ziet om te komen tot één eenduidige regeling en één ingang tot de zorg voor mensen met een langdurige of levenslange beperking.
Die regeling moet integraal zijn: voor zorg, maar ook voor werk, inkomen, onderwijs, wonen en vervoer. De zorg moet kunnen worden aangevraagd bij een ingang (één loket). Aan de achterkant van dat loket wordt de zorg geregeld, passend en zonder dat mensen daar last van hebben.*
- *Op korte termijn zijn ook al maatregelen mogelijk vanuit het ministerie. Wij vragen u om serieus werk te maken van onafhankelijke cliëntondersteuning over alle zorgwetten en -regelingen heen (dus niet zoals nu gefragmenteerd per wet of regeling). Daarnaast moeten indicatiestellingen deskundig en onafhankelijk worden ingericht, met de mogelijkheid van een second opinion.*

2. Evalueer de hervormingen vanuit het perspectief van mensen

De hervormingen zijn afgelopen jaren uitvoerig, maar vooral fragmentarisch geëvalueerd - per deelonderwerp of per wetsdomein. Mensen met een beperking (LV/VG/ZG/GGZ) of met een chronische ziekte die voor 2015 in één wet terecht konden (Awbz), hebben zagezegd te maken een reeks verschillende wetten. Onderzoek naar separate wetten zegt te weinig over waar het goed gaat of misloopt voor mensen met een langdurige zorgvraag. Om hier helder zicht op te krijgen is integraal onderzoek nodig dat naar de ervaringen van mensen die voor hun hulp- en ondersteuning juist afhankelijk zijn van verschillende (zorg)wetten.

- *We verzoeken u de minister te vragen om een integrale evaluatie van de effecten voor mensen van het stelsel als geheel. Alleen op deze manier krijgen we een realistisch en goed onderbouwd beeld van de problemen waar mensen na de hervormingen mee geconfronteerd worden.*

3. Stop de stapeling van zorgkosten

Het kabinet kondigt stappen aan om de stapeling van zorgkosten te beteugelen. Goede eerste stappen zijn de invoering van het abonnementstarief Wmo en verlaging van Wlz-bijdragen. Belangrijk hierbij is dat de financiering hiervan solide is en dat er niet aan de kwaliteit van de voorzieningen wordt geknaagd.

Deze bijdragen zijn maar een deel van de stapeling aan kosten/eigen bijdragen waar een groot deel onze achterban mee te maken heeft. De geboden oplossingen zijn wat Ieder(in) betreft nog

niet voldoende. Mensen met een beperking of chronische ziekte worden al jaren geconfronteerd met stijgende premies, een flink eigen risico, eigen bijdragen en eigen betalingen voor medicijnen en hulpmiddelen. Dit gecombineerd met een steeds beperkter basispakket Zorgverzekeringswet en meerkosten vanwege hun beperking of chronische ziekte leidt tot grote financiële problemen voor deze groep.

- *We verzoeken u de minister te vragen om onderzoek te doen naar het complete beeld van zorgkosten voor mensen met een beperking of chronische ziekte. Monitor daarbij ook hoe de aangekondigde maatregelen van de regering uitwerken. Betrek de gehandicapten- en patiëntenorganisaties hierbij.*
- *Ieder(in) wil dat wordt uitgegaan van wat mensen daadwerkelijk kunnen opbrengen. Kom met een maximum op de totale zorgkosten afgezet tegen de inkomenspositie. Dit maximum is dan gebaseerd op het besteedbaar inkomen.*

4. Maak vaart met de uitvoering van het VN Verdrag Handicap

De uitvoering van het VN Verdrag Handicap kan voortvarender. Het College van de Rechten van de Mens concludeerde onlangs in de jaarrapportage VN-verdrag dat Nederland nog te weinig inspanning verricht om mensen met een beperking voldoende mee te laten doen in onze samenleving. Op het gebied van zorg, wonen, toegankelijkheid, onderwijs en werk ondervinden mensen met een handicap te veel belemmeringen. Ieder(in) deelt deze conclusies en de aanbevelingen van het College. Het kabinet toont in het regeerakkoord een grote ambitie, maar biedt nog te weinig concrete acties om de uitvoering van het Verdrag tot een succes te maken.

- *We verzoeken u de minister te vragen hoe zijn departement de rol als coördinerend ministerie voor de uitvoering van het VN-verdrag invult. Hoe worden ook de andere relevante ministeries aangesproken op hun verantwoordelijkheid voor uitvoering van het VN-verdrag? Welk tijdspad heeft de minister voor ogen?*
- *Hoe versterkt het ministerie - ook landelijk - de inbreng van gehandicapten- en patiëntenorganisaties bij de uitvoering van het VN-verdrag?*

Wij vertrouwen erop dat u aan deze punten aandacht besteedt en wensen u een goed overleg.

Met vriendelijke groet,

Illya Soffer – Directeur